

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

155. Pancarpia venatio: Ex Calphurnij versibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

ITEM.

Expressum ex varijs Græcorum, &
Latinorum lēnsibus.

Non conuiuū dixisse, sed amphitheatrū quoddam voluptatum, in quod omnes sensuum cupiditates de palma decertatur conuenient. Primum quidem ad oculi lascivientis delicias, compōcta cœnatio quicquid auri, argenti, & margaritarum usquam fuit, partim in vasis, partim in simulachris, partim etiam in parietum ornamentis expenditā videbatur, qui licet toti auro, ac gemmis colligerent, & parierum splendori pavimentorum responderet nitor, nihil tamen laqueari fuit admirabilius, quippe in lucentis testudinē ad eō speciem fornicatum, noctes, diesque mouebatur, varias identē micantium syderum formas, & celestia simulachra, non si ne magna admiratione referens: & ne, quid perfusus hac delectatione oculis vacarent nares, arcānis exinde fistulis emissâ balsama, coniuas gratissimo omnium spectaculo respectebant. Ad aurium oblationem tres chorū compositi fuerunt, quorum unus nympharum fuit, alter Apollinis, & Musarum, tales enim sibi vultus pueri Symphoniaci sumperant, tertius ex auctulis constabat, quæ statim legibus quasi iussæ melliticissimos temperabant cantus.

Sed quidem, & tactui voluptates fuerunt: sed gustui primas omnes deferabant. Is enim ut exploreretur, bellum cœlo, terris, & mari, ad internecionem usque fuerat indicium, ut ex omnibus elementorum spolijs una mena consergeret. Itaque duo lectissima anium, septem vero pisces millia ordine alphabeticō per vices, in uno conuiuio sunt allata, inter quæ prodigiosa patina, nouo genere luxuriae consecrata, in qua Scarorum lecinora, Phasianorum, & Pauonum cerebella, lingua Phœnicopterorum, Murenarum lactes, a Carpathio usque fredoque Hispaniæ, per nauarchos, & triremes petitarum.

Addita proh nefas! aues humani sermonis dociles, ut inter cœtera ciborum portent imitatio hominis manderetur. Aurei præterea panes, atque aurea obsonia, & ingens vis margaritarum acetō subacta, delicatissi-

PANCARPIA VENATIO.

Descriptio CLIII.

Ne mora, torus circus varijs arboribus constitutus in speciem viridissimi nemoris vilus est: Conclusi deinde varij belluarum, partim purij veterum, partim etiam circurum greges, quos in id munera vndeque conquitos muaificenter solers aluerat. Mox direptioni conditus dies, qui ubi primum illuxit omnium votis experitus, venatores, partim pedites, lati armati versabulis, partim etiam equites omnes numero canum agmine stipati prelto sunt: spes quoque potiundā præda, nonnullas è mulieribus viragini, & ephebos militariter armatos effuderat. Intenti omnes signum expectabant, cum insano clangore tubæ personaverant: ad hunc sonum instar rapidissimi fluminis effusi in sylam inuolant: varia tum obrorū certaminis species, quippe cum perniciibus cursu, dolo cum astutis, ferro cum robustis, ad internecionem usque variè dimicant. Hinc cerui fugaces per abrupta nemoris concitatissimis pedibus feruntur, illinc lepores acerrimam canum vim fugiantes, sexcentos flexus, & Maeandros implicant. Hinc animos leones, non viribus defecti, sed multitudine obruti, inter cruentā venabula generosas animas excutunt. Illinc apri rabido furore precipites induunt ferrum: & si quando, ut sepe fit, dominantur feræ, cruentos mortaliū artus, aut incusantes obterunt, aut rabiidis fauicibus insultantes dilacerant; Parte alia trahuntur cicures minori dispendio, sed inter ipsas trahentium manus membratum discepta cuaescunt.

Ffff. 3

descunt.

nescunt. Cæsis belluis rapina conuertitur in arbores, quæ radicibus euukè à valentissimis brachis exportantur: hic quæ frondens sylva fure-

rat, campus est permixtus hominum, & ferrum cadaveribus, & cruentis arborum itagi-
bus oppletus.

L V C T A.

Philostrat. in amoribus.

Descriptio C L I V.

A'Εχοντιν τὴν πάλην, καὶ γέρε τὸν ἐκλι-
παρῆς. οὐ μὲν ἔργον τὸν αὐτίπαλον, πε-
γματα διτὸν κατὰ τὸν νέκταρον, καὶ εἰς τωνίρα Δι-
πολιμβάνει, καὶ καταδεῖ τὸν σκέλετον δὲ, αὐ-
τεἶκα γορεύει, καὶ ὄφες ὑπανισταῖ, καὶ δι-
αλλει τὴν χεῖρα, οὐδὲ τὸν δεσχεται, τρεβλώσας
ἴνα τὸ δακτύλων. μηδὲν, οὐκέτι οἱ λογοτοι ξου-
σιν, οὐδὲ έπιστὸν δὲ τὸν ἀπρίξ. ἀλλαγεὶ καὶ τρεβλώ-
σανθε, καὶ κατειλίσι τὸ παλαιστῆν τὸν οὐρανόν
δυσχεράντσιν οἱ θεούρων τὸν ιράτων, οὐδὲ
κέντη, καὶ ἱκταλέμονται, καὶ μήλοις αὐτὸν κατα-
θεσι.

D'cam iustum, quando & hoc deprecatris.
Hie quidem aduersarium superavit, & in
eius dorsum inuolans arripit, & sufficeret,
iamque cruribus illaqueat. Hic vero, neque
deficit, & rectus affligit, manumque, qua an-
gitur, dissoluit, num de digitis reflectens,
post quem non amplius reliqui tenaciter con-
tinente. Dolet enim contortus, & luctatoris
aurem mordet. Unde spectantes indignante
cupidores, quod, & iniquæ, & præterlu-
ctantium morem faciat; po-
misque ipsum ap-
petunt.

T R I V M P H V S,

Curtius, lib. 9.

Descriptio X L V.

Igitur (ut supra dictum est) æmulatus Pa-
tris Liberi, non gloriam solam, quam ex
illis gentibus deportauerat, sed etiam fa-
mam, huc ille triumphus fuit ab eo primum
institutus huc bacchantium lusus statuit i-
mitari, animo superhumanum fastigium el-
lat. Vicos per quos iter erat, floribus, coro-
nisque sterni iubet. Liminibus ædium, cra-
teras vino repletos, & alia eximiæ magnitu-
dis vasæ colligi. Vehicula deinde constra-

ta, ut plures capere milites possent, tabernaculorum in modum ornari, alia candidis ve-
lis, alia veste pretiosa. Primi ibant amici, &
cohors regia, varijs redimita floribus, coro-
nisque. Alibi tubicinum cantris, alibi lyra sonus audiebatur. Item in vehiculis pro copia
cuiusque adornatis, comes abundus exercitus
armis, quæ maxime decora erant, circum-
pendentibus, ipsum, coniuasque currus ve-
hebat, crateris aureis, eiusdemque materiæ
ingentibus poculis prægrauiis. Hoc modo per
dies septem bacchabundum agmen incel-
lit.

Romanorum triumphos, quia prolixius de-
scripti ab historicis, & omnes noti, lubens e-
mitto.

Finis Libri Undecimi.

D E